

Ralph O. Muncaster

Loomine
evolutsiooni
vastu

CHARISMATA
ministries
TALLINN 2004

Creation vs. Evolution by Ralph O. Muncaster in Estonian

Tõlkinud Reet Tallo

Toimetanud dr Raul Mardi, Katrin Teras

Keeleliselt toimetanud Külli Kuusk

Kaane kujundanud Eha Davidson

Copyright © 2000 by Ralph O. Muncaster

Published by Harvest House Publishers

Eugene, Oregon 97402

United States of America

Estonian translation © 2004 by Charismata Ministries

Eestikeelse tõlke kirjastusõigus kuulub teenistusele

Charismata Ministries

Hiie 3, Tallinn 12013

www.harta.ee

ISBN 9985-9302-3-1

Trükkinud Tallinna Raamatutrükikoda

Sisukord

Loomine või evolutsioon?	4
Miks on see tähtis?	5
Võtmeküsimused	6
Evolutsiooni definitsioon	8
Evolutsiooni mudel	10
Kus on tõestus?	11
Loomise definitsioon	12
Mõistes loomise imet	14
Ajalooline vaidlus loomise üle	16
Evolutsioon <i>versus</i> loomine	18
Intuitsioon	20
... toetab loomist	21
Vaatlus	22
... toetab loomist	24
Mikrobioloogia	26
... toetab loomist	28
Füüsika	30
... toetab loomist	32
Tõenäosus	34
... toetab loomist	36
Kosmoloogia	38
... toetab loomist	40
Piibellik täpsus	42
... toetab loomist	44
Tavalised küsimused	46
Märkused	48
Bibliograafia	48

Loomine või evolutsioon?

Suured intellektuaalid vaidlevad elu alguse üle.
Õpetajad võitlevad selle pärast. Isegi märgid autodel
võistlevad sellega seotud tähelepanu pärast.
Elu algus on emotsionaalne teema.

Miks?

Kui võrdleme erinevaid elu tekke/loomise kõige tüüpilisemaid teooriaid, siis üheks võimaluseks on juhus, teiseks loomine. *Mõlemad* nõuavad usku. *Mõlemad* määratlevad religioosse vaatenurga. Sellegipoolest jäetakse vahel kõrvale loomine kui religioon, kuid *juhuslik* elu arenemine (näit. evolutsioon) aga mitte. Miks? ... On ju *mõlemad* tegelikult ainult arvestatavad võimalikud mehhanismid. Taoline reaktsioon võib tuleneda loomise tähendusest (võib-olla Jumala olemasolu tunnistamine). Selline emotsionaalne hirm on takistuseks tõeliste faktide avastamisel. See piirab haridust ja uusi teadmisi.

Juhuslikkus evolutsiooni mõistes tähendab lõpliku eesmärgi, jumaliku autoriteedi ja absoluutse moraali puudumist. Aga siiski, eesmärgipärasel loojal võib olla plaan oma loomingu jaoks. Mõnedele inimestele võib tunduda meelitavana juhuslikust evolutsioonist tulenev tajutav vabadus (ei mingit vastutust Jumala ees, ei mingeid absoluutseid moraalistandardeid). Loomise tõe tähendus on siiski tohutu. Ja kõiki ei pruugi see võrdselt mõjutada ... mis teeb faktide teadmise olulisemaks kui miski muu.

Millised on faktid?

Miks on see tähtis?

**Kas tõestusmaterjal toetab
evolutsiooni või loomist?**

Elul oli ainult üks algus

Viimastel aastatel on loomise teooriale lisandunud tohutult tõestusmaterjali. Nüüdseks arvestab loomist tõenäose alternatiivina ka mikrobioloogia, biokeemia, füüsika ja rakendusmatemaatika teadlaste eliit. Tipteadlased arutlevad uuesti loomise ja Jumala olemasolu üle.^{1, 3, 9}

Tänapäeval võime kinnitada elu algust kiirelt kuhjuva teadusliku materjali põhjal. Kahjuks reageerib maailm aeglaselt. Võib minna veel aastaid, enne kui uusi avastusi viimaks koolides õpetama hakatakse. Kummatigi on faktid Piiblis täpselt ja veatult kokku võetud. Veel enam, Piibel sisaldab vastuseid teistele küsimustele ja sündmustele loomise kõrval. Oleks traagiline, kui me laseksime sellistel “teistel vihjetel” end tõe otsinguil peatada –

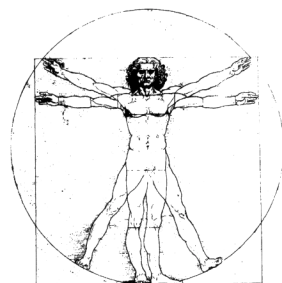
**... tõe, mis võib tähendada elu
või surma ... igavesti.**

Juhuslikkus

**Paljud maailma
hiilgavad
teadlased eitavad
tänapäeval
evolutsiooni
ja nõustuvad
loomisega.**

Looming

Võtmeküsimused

Kas loomine oli juhuslik või planeeritud sündmus?

Teema

Juhus

Kas Jumal on olemas?

Maa

Hämmastav kokkusattumus tekitab statistiliselt mõeldamatu, täpselt sobiva keskkonna (lk 38–40).

Kas Jumal lõi elu?

Esimene elus rakk

Perioodi jooksul, mis oli miljardeid kordi pikem Universumi arvatavast vanusest, sobitasid juhuslikud sündmused imeliselt kokku esimese elusraku (lk 26–34).

Kas Jumal lõi inimese?

Rakust inimeseks

Vajades lõputult pikka perioodi, viivad juhuslikud mutatsioonid määratult kõrgemate, komplekssemate organismide tekkimiseni, kuni inimese ilmumiseni (lk 8–10, 20–22).

Kas Jumal on seotud inimesega?

Inimese eesmärk

Puudub.

Mis on Jumala sõnum?

Täendus

Elu on mõtetu. Pole mingit lootust igavikule. Ela tänasele.

Looming

Maa

Looja juhib sündmusi, et luua elu jaoks täiuslikult häälestatud planeet (vaata lk 38–41).

Esimene elus rakk

Looja meisterdab elu ehitusplokid ja loob planeedile Maa esimesed eluvormid (vaata lk 26–34).

Rakust inimeseks

Unikaalsete elusorganismide loomisel kasutatakse põhisisaini, neist igaüks on oma spetsiaalse taastootva liigi raames võimeline varieeruma (vaata lk 8–9, 26–29).

Inimese eesmärk

Inimene loodi jumaliku eesmärgi tarvis (vaata lk 46).

Tähendus

Elul on tähendus. Valmistu igavikuks. Otsi kontakti Jumalaga (vaata lk 46–47).

Kuidas me siia maailma saime?
Miks?
Kas Jumal on olemas?
Kas ta suhtleb maailma ja inimestega?
Kas ta suhtleb meiega?
Kui nii, siis kuidas?

Teadlased räägivad ⁷

“Mis puutub elu algusesse, siis teadus ... kindlasti kinnitab loovat jõudu.”

Lord Kelvin
teadusliku termodünaamika rajaja

“Ma leian enam tõendeid Piibli ehtsuse kohta, kui ükskõik millise ilmaliku ajaloo ehtsuse kohta.”

Sir Isaac Newton
mehaanika põhiseaduste sõnastaja,
matemaatilise analüüsi edasiarendaja

“Mul on sama raske mõista teadlast, kes ei tunnusta Ülima mõistuse olemasolu Universumi eksisteerimise taga, kui aru saada teoloogist, kes salgab teaduse edusamme.”

Wernher von Braun
kosmoseteadlane, endine
NASA direktor

Evolutsiooni definitsioon

Evolutsioon tähendab lihtsalt arengut. Kuid laiemas tähenduses defineerib see muutust varastest üherakulistest eluvormidest inimeseni. Selle peamised aladefinitsioonid on järgmised: *mikroevolutsioon* – liigisisene muutus; *makroevolutsioon* – liikidevaheline muutus.

Mikroevolutsioon

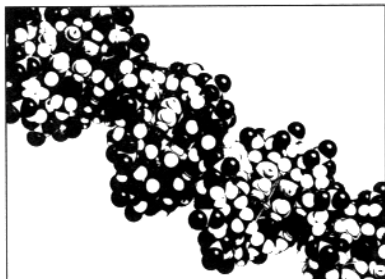
Iga elusorganismi DNA-sse on programmeeritud geneetiline kood, mis määrab tema omadused. Geneetiline kood sisaldab tihti nii dominantseid kui ka retsessiivseid genee. Inimesel, kes on sündinud pruunide silmadega, võib esineda ka (varjatud) geneetiline kood siniste silmade jaoks. Seepärast võib pruunisilmsetel vanematel olla sinisilmne laps. Retsessiivne omadus võib olla mitmeid põlvkondi peidetud ning siis järsku avalduda.

Vahel on mõni soodne omadus nii kasulik, et see aitab seda omavatel loomadel ellu jääda, samas kui sellest ilmaolevad loomad surevad. Darwin nimetas sellist tendentsi tugevamate ellujäämiseks või looduslikuks valikuks. Paljudes bioloogiaõpikutes on kuulus kasekedrikvaksiku näide (vaata näidet). Soodsate omadustega kasekedrikvaksikud jäid ellu, ülejäänud mitte.

Kase-kedrikvaksiku näide

1850ndatel esines ühes külas kase-kedrikvaksiku heledat vormi (98 protsenti) väga palju ning olid vaid mõned tumedad isendid. Linnud võisid musti kedrikvaksiku isendeid hõlpsalt näha ja püüda, kuna heleda samblikuga kaetud koore taustal paistsid need hästi välja. Kaitsevõimega varjatud heledad isendid säilisid ning pärandasid järglastele oma geneetilised omadused. Hiljem hävitas saaste sambliku, paljastades tumeda koore. Aastate jooksul tõusis populatsioonis tumedate isendite osakaal 98 protsendini. Looduslik valik lasi säilida sobivaimatel geneetilistel omadustel. Liigisiselt ei muutunud geneetilised võimalused siiski kunagi. Ühtegi uut liiki välja ei arenenud. Liik vaid kohanes.

Soodsaid geene pärandati seega edasi. Vähem soodsad, peidetud geenid muutusid haruldaseks, neid andis edasi järjest vähem ellujäänud kasekedrikvaksikuid.

Tegelikult aktsepteerivad kõik loomist uskuvad teadlikud inimesed mikroevolutsiooni arusaamu. See on osa Jumala hämmastavast plaanist, mis laseb liikidel kohaneda muutuvate tingimustega (nagu kase-kedrikvaksiku näites).

Makroevolutsioon*

Makroevolutsiooni teooria kasutab vääralt mitmeid mikroevolutsiooni põhiprintsiipe. See teooria eeldab, et kuidagimoodi arenevad soodsad omadused lasevad ühel liigil muutuda teiseks (nt kalast linnuks).

Kuna teadlased teavad, et sellist DNAd, mida muutes saaks uue liigi, ei eksisteeri (nt bakteri DNA ei sisalda midagi muud kui vaid seda, et olla bakter), siis arendati edasi mutatsiooni ideed, et põhjendada, kuidas DNA võib muutuda. Arvatakse, et tänu radiatsioonile ja muudele teguritele tekkisid soodsad mutatsioonid, mille tulemusena ilmusid keerulisemad eluvormid. Oletatavasti pärandati soodne mutatsioon järglastele. Selle teooriaga seotud probleemid on selgelt välja toodud uurimustes, mis kasutavad kaasaegset tehnoloogiat (käesolev raamat annab neist ülevaate). Selle tulemusena hülgavad asjast teadlikud mikrobioloogid peaaegu ühehäälselt makroevolutsiooni teooria.

* Märkus: Kui mõistet ei ole teisiti selgitatud, viitab sõna *evolutsioon* käesolevas tekstis sõnale *makroevolutsioon*.

Kus on tõestus?

Me pole *kunagi* leidnud lõigukestki tõestusmaterjali evolutsiooni kohta. See on ärgitanud evolutsioniste otsima teisi väga spekulatiivseid tõestusi evolutsiooniahela kohta.

1. *Sarnane ülesehitus?* Selle argumendiga väidetakse, et erinevate loomade elundkondade ühesugune kujundus (nt sarnane jalaliiges nahkhiire, koera ja inimese luustikus) tõestab, et nad on arenenud ühisest esivanemast. Sellise väite puhul võiksime ka järeldada, et autod arenesid rulluiskestest. Arukas konstrueering rakendab häid süsteeme (nt ratas) erinevate toodete juures.
2. *Kehaosade jäänukid?* Mitmete liikide juures on uuritud “kasutuid” kehaosad, mis võiksid viidata mõnele evolutsioonilisele pärandile. See on viinud leidudeni, mis hiljem tunduvad piinlikena. Näiteks väitsid evolutsionistid, et inimlootel on lõpused, saba ja rebukott. Lõpusepilud on tegelikult kanalid, millest kujuneb sisekõrv. Saba on koht, kus lihased kinnituvad sabakondile. Rebukott on loote esimeste vererakkude eluline allikas.

Kas 1735. aastal oleksid teadlased teadnud, kuidas kirjeldada arvutit?

1735. aastal arvuteid olemas ei olnud. Polnud ka transistoreid, elektriseadmeid ja teisi vahendeid, mis viisid arvuti loomiseni. Absurdne oleks arvata, et 1735. aastal võinuksid teadlased meile arvutist palju rääkida. Sama võib öelda ka liikide klassifitseerimise kohta. Me klassifitseerime liike – mis on palju keerulisemad kui arvutid – ikka veel sama süsteemi järgi, mille 1735. aastal töötas välja Karl von Linné. Klassifikatsiooni põhikriteeriumiks on senini makrovaatlus. Viimasel ajal on elektronmikroskoobi abil kättesaadav ka märksa spetsiifilisem informatsioon – näha on liikide erinevused DNA/RNA tasemel. Üleminevate kadunud lülide puudumine on samuti enam kui selge. Miks me kasutame uut tehnoloogiat nii kiiresti arvutite ehitamiseks ja nii aeglaselt selleks, et taas läbi mõelda evolutsiooniteooria?

Loomise definitsioon

Loomine on uskumine, et keegi (või miski?) lõi Universumi ja elu sellisena, nagu me seda tunneme. Lühidalt, Jumal pani Sõna kaudu meile tundmatu protsessi abil eksisteerima kõik unikaalselt loodud objektid. Jumal programmeeris (DNAs) eelnevalt liigisiseseid variatsioone, mis andis võimaluse taastoota sarnaseid liike.

Ei ole mingit tõestust elu kohta väljaspool meie teadmisi (lk 40). (Tõestus on aga olemas vaimsete olendite eksistentsi kohta dimensioonides, mis asuvad väljaspool ruumi ja aega – nagu kirjeldab Piibel – ja väljaspool käesoleva raamatu haaret.)

Kas Jumal lõi kõik kuue päevaga?

Kahjuks on piibliõpetlaste keskel tekkinud lahkeli, mis puudutab ajavahemikku, mille jooksul Jumal lõpetas loomise (lk 16 – taustajalugu). Üks arvamus on, et Jumal tegutses *teadaoleva teaduse raamides* ning et loomine toimus etappidena miljardite aastate jooksul (vana Maa). Teine arvamus on, et loomine võttis aega *kuus tegelikku päeva* (noor Maa). Mõlemad arvamused on kooskõlas Piibliga. Ja mõlemad võivad olla õiged. *Vana Maa versioon*^{3, 8-14} – see vaade tunnustab teaduslikke tõendeid selle kohta, et Maa on miljardeid aastaid vana ja inimene ilmus Maa peale umbes 40 000 aastat tagasi. Hiljutised teaduslikud avastused on Piiblit Vana Maa suhtes nii kindlalt toetanud, et see on pannud mitmed maailma juhtivad teadlased Piibli Jumalat uuesti kaaluma. Versiooni nõrkusena võivad tunduda uuemad piiblitõlked, kus kasutatakse loomise ajastatuse kirjeldamiseks sõnu *päev ... ja hommik ja õhtu*. Heebreakeelsetel sõnadel oli mitu tähendust (*yom* võis tähendada “päeva” või “ajajärku”. Samamoodi sõnad, mis on tõlgitud kui “*hommik*” ja “*õhtu*” tähendasid ka “algust” ja “lõppu”). Arvestades heebreakeelset teksti on vana Maa versioon 100%-liselt kooskõlas Piibliga.

Vastavalt definitsioonile tähendab loomine väljaspool meie aegruumi dimensiooni asuva Jumala olemasolu. Aja- ja ruumiväliste dimensioonide mõistmine aitab paremini aru saada sellest, kuidas Jumal võis luua asju pealtnäha imelisel viisil ... ning ära tunda, millised lapsikud arusaamad meil on Jumala ja imede suhtes (lk 14).

Piibel ei ole raamat loomisest ega teadusest. Oluliseks teemaks ei ole *mehhanism* ega *kui kaua* ... vaid *kes*? Piibel kummutab evolutsiooni, kuna väidab selgelt, et JUMAL *tegi* kõik liigid mitte millestki (heebrea keeles: *bara*). *See käsitlus ei eita siiski teaduslikke mehhanisme* (nt füüsika, keemia või bioloogia).

Noore Maa versioon^{4, 5, 7, 15, 16} – selle vaate puhul otsustatakse semantilisi argumente kasutades, et Piibel viitab selgelt *kuuele tegelikule, 24-tunnisele päevale*. Kuna Piibel iseenesest on tõestus Jumala suhtlemisest (lk 42–43), siis seda ei saa ignoreerida. Teaduslike andmetega on sel versioonil siiski vastuolusid (vaata teksti “valgus”, lk 33). Ometi võis looja Jumal tegutseda väljaspool teaduse seadusi või luua asjad vananenud seisundis. Jeesus muutis vee veiniks ning paljundas leiba ja kala, mõlemad viitavad loomisele vananenud seisundis.

Kõik versioonid – evolutsioon, vana Maa, noor Maa – nõuavad teatud määral usku. Evolutsiooni puhul tuleb uskuda väheusutatavat ebatõenäolist juhust. Vana Maa versiooni puhul tuleb uskuda Piiblit ja selle kokkulangevust teaduslike andmetega. Noore Maa versiooni puhul peab uskuma semantiliste detailide tähtsust Piiblis. Mõeldes järele tähtsa loomisküsimuse üle, teeb iga inimene tegelikult valiku, mida uskuda.

Mõistes loomise imet

Imet defineeritakse kui miskit, mida ei saa looduseadustega seletada ning mis vajab seetõttu üleloomulikku ajendit Jumalalt. Imed võib üldiselt jagada kaheks:

1. ***Olukorra imed*** – miski toimub meile tuntud looduseaduste raamides, kuid imepärase ajastatuse või mõjuga. Näide: Joosua juhtimisel toimunud lahingus Gilgalis hävitas rahe ainult vaenlase (Joosua 10:6–11).
2. ***Meile tuntud füüsiliste seaduste raamidest väljuvad imed*** – miski toimub väljaspool teadaolevaid füüsikaseadusi. Näide: kepi muutmine maoks (2 Moosese 4:2–4) või vee muutmine veiniks (Johannese 2:1–11).

Imedest arusaamise võtmeks on mõistmine, et meie tunnetus on piiratud aja- ja kolme ruumi-mõõtmega, milles me elame. Jättes kõrvale matemaatika, võime teha vaid oletusi dimensioonide kohta peale nende nelja – pikkus, laius, kõrgus ja aeg – milles me elame. Ilmselt on võimatu lähtuda ühestki teaduslikust *seadusest* dimensioonis, mis asub väljaspool meie omasid. Võib-olla alluvad kõik imed mingitele ajast ja ruumist väljapoole jäävate dimensioonide “looduseadustele”. Võib-olla ka mitte. Igal juhul Jumal, kes võib seadused paika panna, kindlasti teaks, kuidas tegutseda neist väljaspool või neid eirates.

Kvantfüüsika avastab lisadimensioonid

Hiljutised kvantfüüsikaalased läbimurded viitavad *vähemalt seitsme dimensiooni olemasolule peale aja ja ruumi*. Õpetlased loendavad ka Piiblis vähemalt seitset lisadimensiooni.⁸

Kujutle kolmemõõtmelist Jumalat

Üks viis, kuidas lisadimensioonide mõjust aru saada, on ette kujutada ainult kahedimensioonilist maailma (nagu lauapind). Edasi kujutle paljusid väikseid "lapikuid" inimolendeid. Lapiklased näeksid üksteist ainult kriipsudena. Üksteise kogusuurusest saaksid nad ettekujutuse vaid ümber üksteise liikudes. Nad ei suudaks haarata tervet pilti nagu kolme-dimensiooniline vaatleja.

Nimetagem sellist kolmedimensioonilist vaatlejat kolmemõõtmeliseks Jumalaks. Selline kolmemõõtmeline Jumal näeks tervet lapiklast ühekorraga. Samamoodi võiks kolmemõõtmeline Jumal panna sõrme millimeetri kaugusele lapiklaste kohale ja nad ei tajuks kunagi tema kohalviibimist. Kahedimensiooniliste maailmas oleks kolmemõõtmeline Jumal täiesti nähtamatu, kui ta just ei otsusta sinna siseneda. Pannes sõrme kahedimensioonilisele tasapinnale, ilmuks kolmemõõtmeline Jumal lapiklastele ühe joonena. Pannes tasapinnale kolm sõrme, ilmuks ta kolme joonena. Igal juhul oleks lapiklastel kogu kolmemõõtmelisest Jumalast väga vähe aimu. Neid võiks koguni segadusse ajada see, kuidas võib selline kolmemõõtmeline Jumal eksisteerida samaaegselt ühe ja kolme joonena.

Samuti teaks kolmemõõtmeline Jumal lapiklastest palju enam, kui see isik ise endast teaks. Kolmemõõtmeline Jumal võiks vaadelda kõiki lapiklasi üheaegselt, isegi kui nad paiknevad üksteisest eemal. Ja kolmemõõtmeline Jumal võiks teha asju, mida kahedimensioonilises ruumis imedeks peetakse.

See lihtne näide annab mõningase kujutluspildi mõjust, mille põhjustab vaid ühe dimensiooni lisamine. Tõeline Jumal, eksisteerides paljudes dimensioonides väljaspool aega ja ruumi, võiks arvatavasti korda saata hämmastavaid imesid, mis ületavad kaugelt meie arusaamise.

Ajalooline vaidlus loomise üle

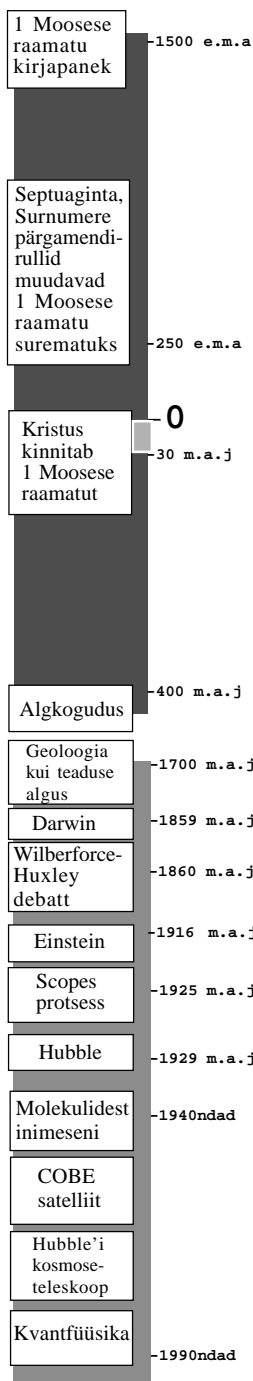
Inimesed üllatuvad, kui kuulevad, et uus tehnoloogia annab rohkem kui kunagi varem tõendeid loomise kohta. Siiski juba ammu enne nüüdisaegset teadust kaitsesid geniaalsed isikud – kaasa arvatud Newton, Galileo ja Pasteur – 1 Moosese raamatu kirjeldust loomise kohta. Piibel oli sajandeid kõige usaldusväärsem ja autoriteetsem allikas. Ameerika Ühendriikides sai sellest esimene kooliõpik.

Evolutsiooniteooria ilmumine 1800ndate aastate keskel ja sellega kaasnev usk “kõrgemasse Piibli kriitikasse” juhatasid sisse kahtluse sajandi. Sestsaadik on kaasaegne arheoloogia ja käsikirjade uurimine “kõrgema kriitika” usaldatavalt ümber lükanud. Samamoodi on teinud teaduslikud läbimurded evolutsiooniteooria naeruväärseks. Paraku sisaldavad õpikud ikka veel külluses väärarvamusi. Sest tõestus, mis vead kummutaks, on tänapäeval tihti lubamatu, kuna viitab Jumalale. Sellest tingituna on vigade parandamine muutunud üha keerulisemaks.

Darwin süütas 1859. aastal lõkkele vaidluse loomise ja evolutsiooni üle oma raamatuga “Liikide tekkimisest loodusliku valiku teel”. Originaalväljaanne tunnustas avalikult Jumala vajalikkust. Täielik idee molekulidest inimeseni ilmus hiljem. Järgnevad sündmused on seotud loomise ja evolutsiooni vaidlustega:

Varased õpetlased – Moosese kuni 1600ndate aastateni suhtuti piibellikku ettekujutusse loomisest kui fakti. 1 Moosese raamatu kirjeldust võeti sõna-sõnalt. Arvati siiski, et 1 Moosese raamatu loomispäev tähendab ajaperioodi (kuigi see võis tähendada ka tegelikku päeva).

Geoloogia – 18. sajandi lõpust 20. sajandi alguseni toimunud fossiilide tuvastamine ja kivimikihtide uurimine viis õpetlased järeldusele, et loomise kronoloogia Piibli alusel on tõenäoline (praegu me teame, et see toimus täpselt nii, nagu on 1 Moosese raamatus kirjeldatud – vaata lk 44–45). Edasi järeldati, et see toimus pika ajaperioodi jooksul.

Wilberforce-Huxley debatt (1860) – kogunud teadlane ja kõnemees Huxley häbistas ettevalmistuseta oraatorit Wilberforce'i, kes esindas Piiblit. See sündmus ja Darwini raamat kujundasid avaliku arvamuse piibliõpetlastest kui eelarvamustega, sõgedatest ja vähiklikest inimestest.

Scopes Monkey protsess (1925) – Piibli ja evolutsiooniteooria vahelise konflikti haripunkt saabus William Jennings Bryani ja advokaat Clarence Darrow vahelise vaidlusega. Kasutades informatsiooni, mille kohta me nüüd teame, et see on vale, sundis Darrow' Jenningsit tunnistama, et 1 Moosese raamatu kirjeldus ei saanud olla sõna-sõnalt täpne. Sellel kaotusel oli kaugeleulatuv mõju. See tekitas maailmas arvamuse, et evolutsioon on fakt, luues suure barjääri Piibli ja selleaegse teaduse vahele. Samuti toitis see õpetlaste vaidlust teemal noor Maa – vana Maa, mis ikka veel tarbetult takistab levida moodsa teaduse sõnumil, mis kinnitab Piiblit.

Einsteini üldrelatiivsusteooria (1916+) – Einstein üritas loomise teemat (Jumalat) oma avastustest välja jätta. Lõpuks ta mõõnis, et üldrelatiivsusteooria viitab algusele (ja isegi Jumalale).

1990ndate läbimurded – kõikides teadusharudes on kiires tempos ilmnenuid loomist toetavaid uusi avastusi, kaasa arvatud füüsika, mikrobioloogia, keemia ja antropoloogia vallas.

Evolutsoon versus loomine

Kaalu tõendeid

Evolutsoon	
☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 Täiesti Võrdselt Täiesti võimatu tõenäoline kindel	Kõik, mille puudub loomulik seletus, on võimatu. Loomine jääb välja juba oma definitsiooni tõttu.
☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 Täiesti Võrdselt Täiesti võimatu tõenäoline kindel	Fossiilid viitavad evolutsioonile. Moodsustades miljardeid aastaid tagasi, paljastavad nad pika evolutsiooniperioodi. Olendite sarnased kehaosad näitavad nende põlvnemist eellastest.
☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 Täiesti Võrdselt Täiesti võimatu tõenäoline kindel	Radiatsioon põhjustas miljardeid soodsaid mutatsioone, võimaldades olenditel lihtsamini ellu jääda. Mutatsioonid parandasid järglastele.
☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 Täiesti Võrdselt Täiesti võimatu tõenäoline kindel	Stanley Milleri katse "tõestas", et elu ehitusplokkisid võis varase Maa tingimustega mõnevõrra sarnastes tingimustes paljundada.
☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 Täiesti Võrdselt Täiesti võimatu tõenäoline kindel	Lõpmatu ajaperiood võimaldab elu juhuslikku moodustumist.
☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 Täiesti Võrdselt Täiesti võimatu tõenäoline kindel	Üldrelatiivsusteooria tõenditest tuleb loobuda.
☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 Täiesti Võrdselt Täiesti võimatu tõenäoline kindel	Tuleb kõrvale jätta tunnistus üldrelatiivsusteooria "tõestusest" ja loota, et lõpmatu ajaperiood lubaks juhtuda võimatul.
☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 Täiesti Võrdselt Täiesti võimatu tõenäoline kindel	Suur Pauk näitab, et Jumal oli loomisprotsessis tähtsusetu ja viitab sellele, et Maa algusest on möödunud miljardeid aastaid.
☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 Täiesti Võrdselt Täiesti võimatu tõenäoline kindel	Kõik üleloomulik (väljaspool aja ja ruumi dimensioone) tuleb kõrvale lükata.
☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 Täiesti Võrdselt Täiesti võimatu tõenäoline kindel	SUMMA Evolutsoon

Loomine

Intuitsioon (vaata lk 20)	Loomine on ilmne, kui vaadelda elu tohutut keerukust võrreldes iga masinaga. Jumal suudab teha imesid lisadimensioonide kaudu.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 Täiesti võimatu Tõenäoline kindel
Fossiilide ajalooline vaatlemine (vaata lk 22–23)	Fossiilid toetavad loomist ja eitavad evolutsiooni. Ilmnes erinevate liikide <i>katkendlik esinemine</i> . Puuduvad vahepealsed lülid. Ebapiisav aeg evolutsiooni toimumiseks.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 Täiesti võimatu Tõenäoline kindel
Kaasaegne mutatsioonide vaatlemine (vaata lk 24)	Evolutsiooni mõistes ei ole soodsaid mutatsioone kunagi tekkinud, ka ei ole neid järglastele edasi antud. Loomine on kooskõlas vaatlustega.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 Täiesti võimatu Tõenäoline kindel
Hüpoteetiline katsetamine (vaata lk 24–25)	Katsed toetavad loomist. Isegi kunstlikud keskkonnad tekitasid palju enam elu ehitusplokkide hävitajaid ja ei loonud peaaegu ühtegi.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 Täiesti võimatu Tõenäoline kindel
Mikrobioloogia, biokeemia (vaata lk 26–29)	Kui võtta arvesse elusrakkude täpset struktuuri, siis muutub evolutsioon teaduslikult võimatuks. Asjast teadlikud biokeemikud jätvavad evolutsiooni kui teooria kõrvale. Loomine on faktidega kooskõlas.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 Täiesti võimatu Tõenäoline kindel
Füüsika (vaata lk 30–33)	Kui võtta arvesse füüsikaseadused, siis muutub evolutsioon teaduslikult võimatuks. Asjast teadlikud füüsikud jätvavad evolutsiooni kõrvale. Loomine on faktidega kooskõlas.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 Täiesti võimatu Tõenäoline kindel
Tõenäosus (vaata lk 34–37)	Kui võtta arvesse tõenäosusseadused, siis muutub evolutsioon teaduslikult võimatuks. Ainult üksikud asjast teadlikud rakendusmatemaatikud aktsepteerivad evolutsiooni.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 Täiesti võimatu Tõenäoline kindel
Kosmoloogia (vaata lk 38–41)	Kosmoloogilised läbimurded - Suur Pauk - tõestavad otseselt loomist. Aja, materia ja ruumi piirides on evolutsioon täielik absurd. Jumal oli vajalik.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 Täiesti võimatu Tõenäoline kindel
Piibellik täpsus (vaata lk 42–45)	Üleloomulikud tõendid Piiblis teevad sellest usaldusväärse infoallika kõige suhtes, kaasa arvatud loomine, mis on vastavuses teaduse poolt kogutud andmetega.	☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5 Täiesti võimatu Tõenäoline kindel
SUMMA Loomine		

Intuitsioon...Intuitsioon...Intuitsioon...

Ei olegi nii raske aru saada, et loomine on mõistlikum kui evolutsioon. Kõige veenvam tõend võib olla lihtne intuitsioon.

Kuld kell – loomise näide

Hans tegi ajanäitajaid. Noorelt tegi ta tavalisi päikesekellasid. Hiljem meisterdas ta liiva- ja veekellasid ning kõiksugu erinevaid kellasid: suursuguseid vanaisa kellasid, väikseid kenasid aastapäeva kellasid ... igasuguse kuju ja suurusega kellasid. Aga tema kõige kallim looming oli taskukell.

Palju aastaid töötas Hans oma kuldella osade kallal. Päev päeva järel tegeles ta disainiga – mõõtes iga hammasrattast, arvutades iga pisematki kaalu ja lihvides peent kujundust. Piinliku täpsusega töötas ta välja iga osakese. Tillukesi mehhanisme mõõtis ta mikroskoopilise täpsusega, kujundas ja lihvis hoolikalt. Hammasrattad pandi hoolikalt paika, kindlustades maksimaalse täpsuse. Vedru, ümbris, numbrilaud, kristall ... iga osa tehti käsitsi, et luua kõige täiuslikum ajanäitaja. Lõpuks, kui viimane mehhanism oli hoolikalt paika pandud, poleeritud kristall õrnalt paigas ning kuldkest hellalt külge kinnitatud, imetles Hans oma kätetöö ilu ja täpsust. Ta taipas siiski, et hoiab käes vaid ilusat ehet. Hans hakkas kella üles keerama. Kostis heli: “tik-tak, tik-tak”. Ehtest oli saanud ajanäitaja.

...toetab loomist

Kuldkell – evolutsiooni näide

Miljardeid aastaid tagasi oli Maa “tootmise” jaoks palju soodsam kui tänapäeval. Ümber maa oli sogane meri, mis sisaldas rikkalikult ajanäitaja loomiseks täpselt sobivaid elemente. Kulla- ja liivaosakesi ning isegi värvitükke.

Möödus aastaid. Siis juhtus, mis juhtuma pidi. Vulkaaniline kuumus ühendas metallikillud. Hämmastaval kombel ühinesid metalli molekulid täpselt sellisel viisil, mis on vajalik keerukate mehhanismide loomiseks. Sel ajal kui erinevad osad soga sees visklesid, toimus peenlihvimine just sellisel viisil, et toota täiuslikult seadistatud ajanäitajat. Siis moodustasid musta värvi molekulid numbrite loomiseks täpseid kujundeid. Need maandusid juhuslikult numbrilauale, mis oli juhtumisi kaetud puhta valge värviga. Aastate möödudes kogunesid lõpuks mehhanismid, hammasrattad, numbrilaud, kristall ja kaunitl graveeritud kett, et moodustuks peen kuldkell – õige materjalide segu ja miljardite aastate tulemus. See oli ilus. See oli täielik ja täpselt tehtud. See oli igati täiuslik ... peaaegu. See vajas veel kedagi, kes ta üles keeraks.

Absurdne näide? Kuldkell, milles me kergesti ja kiiresti tunneme ära loomingu, on lihtsaimast eluvormist palju primitiivsem. Elus rakud on palju väiksemad ning teostavad palju kiiremini palju keerukamaid talitlusi, sealhulgas:

Enesediagnoos

Tervenemine

Kasvamine

Taastootmine

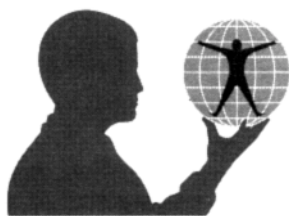
Miks on nii raske aktsepteerida, et *elu* on loodud?

Vaatlus ... Vaatlus ... Vaatlus ...

Avalikkus näib arvavat, et *fossiilsed tõendid* toetavad evolutsiooni. See pole nii. Enam kui 100 aastat tagasi lootis Darwin, et fossiilid võiksid kunagi liikide ülemineku kohta tõendeid anda. Nüüd, pärast miljonite fossiilide leidmist, toetavad need tõendid loomist ja mitte evolutsiooni.

Fossiilsed tõendid ^{3, 7, 10-13, 16}

Keegi ei salga fossiilide olemasolu, kuigi mõned jätavad kõrvale fossiilide dateerimise küsimuse. Süsinikdateerimisel ja muudel meetoditel on piirid ning need on aldis eksimustele. Dateerimise täpsus *ei ole* siiski fossiilsete tõendite analüüsimisel kõige tähtsam punkt.

Darwini päevist saadik on taasavastatud miljoneid ja miljoneid fossiile. Veel enam, tuvastatud on sadade tuhandete liikide kivistisi. Siiski ei leidu kogu tõestusmaterjali hulgas *ühtegi* “kadunud lüli”, st selget üleminekut ühelt taastootvalt liigilt teisele. Miks? On ilmne, et *ühtegi* sellist ei ole kunagi eksisteerinud.

Püüdes evolutsiooni seisukohti argumenteerida, tuleb uurijatel tõendeid “venitada”. Selliste tõendite hulgas on võltsinguid ja vigu (vaata lk 25) ning sarnase ülesehituse ja kehaosade jäänukite (lk 11) kohta argumentide tekitamist. Üks sarnase ülesehitusega fossiili näide, mida kasutades loodi eksiarvamus, on arheopterüks – hammastega ja tiibade küljes paiknevate tillukeste küünistega lennuvõimeline lind. Selle väljasurnud linnu juures ei ole tegelikult midagi ebaharilikku. Mitmetel lindudel ja roomajatel on hambad. Mõnel linnul on tiibade küljes isegi küüned, mis täidavad erinevaid ülesandeid (jaanalind, turako ja tuttkana). Hobused on teine evolutsiooniga seotud levinud näide. Spekuleeritakse, et hobuse mõõtmed “arenesid” ning endistest varvastest “arenesid” kabjad. Selline vigane mõtteviis vohab

Vaatlus ... Vaatlus ... Vaatlus ...

Neandertaallane ... inimene? ¹¹

Kunagi arvati, et neandertaallane oli inimene. Hiljutine geneetiline DNA-uuring aga näitab, et tema kromosoomid *ei kattu* inimese omadega. Nad kattuvad kahejalgsete primaatide (ahvide) omadega.

Tööriistad? See, et neandertaallased kasutasid algelisi tööriistu, ei tähenda veel seda, et nad olid inimesed. Paljud loomad, sealhulgas linnud, kalad ja imetajad, kasutavad tööriistu.

Peavari? See, et neandertaallased ehtasid varjualuseid, ei tähenda samuti veel seda, et nad olid inimesed. Paljud loomad (koprad, linnud, mesilased) ehitavad endale samuti ulualuseid.

Religioon? Ei ole mingeid tõendeid selle kohta, et neandertaallane oleks mingil kujul tegelenud jumala kummardamise või religiooniga. Huviaval kombel on see esmane viis, kuidas Piibel eristab inimesi loomadest.

paljudes õpikutes. Selektiivse aretuse analüüs näitab siiski, et hobuste algses DNA koodis esineb märkimisväärne suuruse varieerumine. Samamoodi on mitmevarbaliste hobuste kivistised tegelikult oma liigi poolest küüliku vorm. Küülik ei ole sugugi hobune.

Mida fossiilid meile räägivad? Tegelikult toetavad nad tugevalt loomisteooriat. Fossiili-uurijad on avastanud, et uued liigid ilmusid äkki ja järsku – nagu oleks need loodud eimillestki (täpselt nii, nagu väidab Piibel). Ei ole leitud ühtki kivistist, mis viitaks pikale evolutsiooni-protsessile.

Kokkuvõtteks, Darwini loodetud fossiilseid tõendeid ei ole kunagi leitud. Kivistised viitavad hoopis paljude selgelt erinevate liikide loomisele.

... toetab loomist

Ka *mutatsioonide* (vajalikud evolutsiooniks) jälgimine ja *eksperimendid* lükkavad ümber evolutsiooni ning toetavad loomist.

Mutatsioonid ^{7, 9, 16}

Et evolutsioon toimiks, tuli leida mehhanism, mis põhjustaks muutusi. Kalasoomused ei muutu lihtsalt sulgedeks. Evolutsionistid arendasid välja teooria, et soodsad mutatsioonid tekitasid muutuse (võib-olla kiirguse tõttu, mille kohta on teada, et see põhjustab mutatsioone). Mutatsioonid on siiski peaaegu alati *destruktiivse* loomuga. Tuhandete vaadeldud juhtumite hulgas mõjusid liikidele soodsalt vaid mõned viiruslikud ja bakteriaalsed mutatsioonid.

Teiseks probleemiks on mutatsioonide ülekandumine järgnevatele põlvkondadele. Mutatsioonid ei pärandu järglastele (välja arvatud mõne bakteri puhul) ja see teeb mutatsioonist vastuvõetamatu mehhanismi.

Kolmandaks on molekulaarne probleem, kuna struktuuri (näiteks soomuste) keemiline koostis *ei* ole sobiv koheseks muutuseks millekski määratult erinevaks (näiteks sulgedeks)!

Lõpuks, mingi tulemi saamiseks läheks harilikult tarvis suurt hulka soodsaid mutatsioone. Näiteks oleksid suled kasutud, kui tiivad poleks nendega kaetud ning ei esineks teisi kokkulangevaid muutusi (näiteks tiibade moodustumine, kergekaalulise struktuuriga luustik ja aju, mis teadis, kuidas lennata).

Ekspimenteerimine ^{2, 7, 16}

Siiani sisaldub paljudes õpikutes Stanley Milleri kuulus eksperiment, mille käigus väidetavalt loodi elu ehitusplokid. Tegelikkuses näitab see (ja teised

eksperimentid) palju enam elu juhusliku moodustumise võimatust kui toetab evolutsiooni. Vaatamata hoolikalt plaanisetud keskkonnale (mis varast Maad õigesti ei jäljendanud), toodeti ligikaudu viiekümnest elu ehitusplokist vaid kaks. Ja hoolimata aastatepikkustest püüdlustest eksperimenti täiustada, olid toodetud kogused alati tähtsusetud. Destruktiivset kõrvalprodukti (tõrva) oli alati liiga palju ning ilmnesid uued probleemid, mis näitasid, et elu ei saanud areneda. Kiitlemine, et Milleri eksperiment tõestab evolutsiooni, on võrreldav selle inimesega, kes teeb juhuslikult musta tindiga paberile punkti ja väidab seejärel, et see tõestab *Encyclopedia Britannica* arenemist juhuslikult. Järelikult *ei ole* inimese suurimad, leidlikuimad pingutused *jõudnud ligilähedalegi* sellele, et tekitada kõige lihtsamat elu komponenti juhuslikult. Praegu võivad läbimurded biokeemias tõestada, miks see nii on (vaata lk 26–27, 34–37).

Võltsingud ja vead ^{7, 16}

Intensiivse kadunud lülide otsingu tulemusena on tehtud vigu ja isegi pettusi. Paraku on osa ekslikku infot veel tänapäevalgi väljaannetes.

Piltdown'i inimene – see oli tahtlik võltsing. Inimese kolju külge kinnitatud ahvi lõualuu tehti plekiliseks, et saavutada iidset väljanägemist.

Jaava inimene – selle leidja hülgas oma seisukohad hiljem, teatades, et inimene ja ahv lihtsalt leiti üksteise lähikonnast.

Pekingi inimene – tööriistad ja inimese luud leiti ahvide lähedalt, kelle ajusid inimesed sõid (Hiinas süüakse siiani ahvide ajusid).

Nebraska inimene – ühe hamba alusel visandati kogu inimene (ja perekond) – hiljem selgus, et hammas oli sea oma.

Lucy – tema liigitati ümber väljasurnud ahviks.

Ramapiteekus – lõpuks heideti lõualuu ja hamba tõend kõrvale, sest need ei pärinenud varaselt inimeselt, vaid hoopis orangutangilt.

Mikrobioloogia ... Mikrobioloogia ...

Mida enam me õpime *elusrakkude peenuse ja nende talitluse täpsuse* kohta, seda ilmsem on, et elu loodi. Aastakümneid tagasi tunti rakkude keerukust ja struktuuri vähe. David Hume'i ning Darwini kaasaegsed arvasid, et rakud on lihtsalt protoplasma tombud. Tänapäeval me teame rohkem. Meie arusaamise on alatiseks muutnud mikrobioloogia, biokeemia, kübermeetika ja arvutitehnoloogia.

Elusrakkude keerukus^{1,2,9}

Kujuta ette ainult ühe elusraku määratud süsteemi. See on nagu kogu nüüdisaegne tehas oleks kokku surutud ruumi, mis on tuhandiku suurune selle lause lõpus olevast punktist. Siis kujuta ette miljardeid koordineeritud tehaseid (rakke) koos. Inimkeha talitlused ületavad *kaugelt* kõige keerulisema linna omad.

Inimkeha rutiinselt hallatav informatsioon on nii tohutu, et seda on raske ette kujutada: nägemine, vere hüübimine, seedimine ... või kujutusvõime, loominguilisus, reproduktsioon. Kui ühe inimkeha info raamatutesse talletada, täidaks see Suure kanjoni mitte ühe, vaid üle 50 korra.²

Biokeemia hülgab evolutsiooni^{1,2,7}

Biokeemia – mikrobioloogia molekulaarne tasand – näitab, et evolutsioon ei saanud kuidagi toimuda. Darwin ja temaaegsed ei teadnud midagi tänapäevastest murrangulistest avastustest – näiteks et keerulised molekulaarbiokeemilised mehhanismid teostavad komplitseeritud funktsioone nagu nägemine, vere hüübimine ja seedimine. Need mehhanismid ei ole lihtsad evolutsioonilised sammud plasma arengus, vaid hiiglaslikud hüpped molekulaarses ehituses – hüpped, mis on juhusliku protsessi puhul võimatud. Evolutsionistid ignoreerivad seda ala. Evolutsiooni võimatust näevad isegi teadlased, kes loomist tunnustada

Mikrobioloogia ... Mikrobioloogia ...

ei taha.¹ Evolutsiooni jaoks tundub praegu ületamatu takistusena biokeemilise ehituse keerukus. Molekuli tasandil oleks juhusliku mutatsiooni puhul pidanud toimuma miljardeid soodsaid spetsiifilist laadi üheaegseid kohastumisi.

Biokeemilise evolutsiooni teine ületamatu takistus on vastastikune sõltuvus. Näiteks sõltub silma funktsioneerimine mitme üksteisest sõltuva keemilise süsteemi tegevusest. On mõeldamatu, et ühe hetkega toimusid juhuslikult miljonid muutused.

DNA arenguastmed^{7,9}

DNA arenemise protsess ei ole lihtne. Ja see ei ole juhuslik:

1. *Aminohapete* selekteerimine (need peavad olema õige suunaga – parema- ja vasakukäelisus)
2. *Eluks vajalike aminohapete sorteerimine*, koos valede kõrvale jätmisega
3. *Õigete aminohapete sidumine* lühikestesse ahelatesse
4. *Sadade lühikeste ahelate ühendamine* teatud pikkusega ahelateks
5. “*Mõistliku*” järjekorraga/infoga ahelate selekteerimine (nt juhusliku “müra” puudumine)

Howard Morowitz⁹ hindas kõigi nende sammude juhusliku ilmnemise tõenäosust *lihtsaima elusraku* puhul ühele $10^{100\,000\,000\,000}$ – see oleks sama, kui võita 1,4 miljonit korda järjest loteriil.

Kui tõenäoline on ühe loterii võitmine?

... toetab loomist

Nüüdseks on mikrobioloogia määratlenud mitmeid asjaolusid, mis takistavad evolutsiooni. Paar aastakümnet tagasi neid täielikult ei tunnustatud. Nendeks takistusteks on aminohapete komplitseeritud valik, probleem vaenuliku keskkonnaga, mis tõenäoliselt pigem hävitab, kui võimaldab evolutsiooni ning üldine informatsiooni programmeerimise probleem.

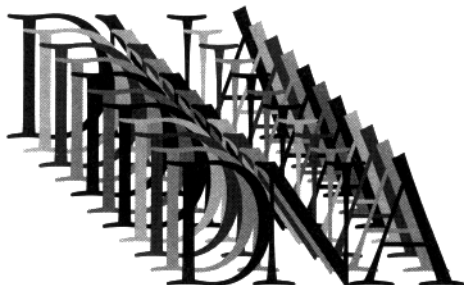
Aminohapete valik – kiraalsus (käelisus) ^{2,7,9}

Selleks, et valmistada DNAd, peab olema täidetud mitu väga spetsiifilist valikukriteeriumi. Üks raskemini lahendatavaid on kiraalsus (parema- ja vasakukäelisus). Kõik aminohapped on parema- või vasakukäelised. Et ellu jääda, peab DNA ahel koosnema sadadest *ainult paremakäelistest nukleotiididest* (mis on võimelised ühenduma teise *ainult vasakukäeliste nukleotiidide* ahelaga – ensüümid). Ainus *viga ühes või teises ahelas muudab selle kasutuks*. Aminohapete tootmise katsete tulemusteks on siiski parema ja vasaku sordi *võrdsed* kogused, nii et ainult paremakäelistest aminohapetest koosneva DNA ahela juhuslik teke on niisama hästi kui võimatu. Pole leitud ühtegi meetodit, kuidas orientatsioone veatult eraldada.

Evolutsiooni keskkonnaalased takistused ²

DNA molekuli juhuslik areng oleks võimatu isegi siis, kui varase Maa tingimused oleksid olnud täiuslikud. Kuid tingimused olid kaugel täiuslikest. Probleemid olid järgmised:

Hapnik – Hapnik hävitab keemilised elu ehitusplokid (nii maismaal kui vees). See pani evolutsioniste arendama ideed, et varane atmosfäär oli hapnikuvaba. Kuid sellisel juhul

ei eksisteeriks ka kaitsvat osoonikihti. DNA ja RNA sidemed häviksid ultraviolettkiirguse mõjul. (Mõnede tõendite põhjal võib oletada, et varasel Maal oli palju hapnikku.²⁾)

Vesi – Iga kord, kui DNA molekuli konstruktsiooni lisandub nukleotiid, vabaneb veemolekul. Protsess on pöörduva iseloomuga. Keemiline reaktsioon ei kulge *loomulikult* külluses oleva saaduse tootmise suunas. Kuna saaduseks on vesi, oleks DNA moodustumine vees võimatu (nagu väidavad “ookeani ava” või elueelse supi teooriad).

Toksilised jäätmed – Kõigi katsete juures sünteesida lihtsaid aminohappeid, on (siiani) põhiliseks kõrvalproduktiks tõrv. DNA-RNA korralikule talitlusele mõjub tõrv surmavalt.

Kujutle ...

kui arvuti trükiks leheküljele juhuslikult tähti ja tühikuid, siis kui kaua kuluks aega, et saada üks lehekülg kellegi täpse kirjeldusega. Kõik sõnad peavad olema kirjutatud õigesti. Laused peavad olema täielikud ja grammatiliselt õiged. Isegi kui kiirus oleks üks lehekülg sekundis, võtaks see kaua aega.

Nüüd kujuta ette, et igal tähel on 50-protsendiline võimalus sattuda tagurpidi – *üks* selline rikuks kogu lehe. Kui kiirus oleks lehekülg sekundis, siis kuluks üle kümne miljoni aasta, et saada lehekülg, millel kõik tähed on püstised (nagu visates mündiga 5000 “kulli” järjest).

See näide on analoogne evolutsiooni mudelile, kus juhuslike sündmuste tulemusel moodustub esimene DNA, välja arvatud üks erinevus: *ühe lehekülje* asemel me peaksime looma *500 000 lehekülge*, et saada üks DNA molekul.

Füüsika ... Füüsika ... Füüsika ...

Algus viitab Loojale ⁹

COBE satelliit – see kosmosesond saatis meile esimese vaate Universumi äärealadest. Üldiselt kinnitas see info üldrelatiivsusteooriat ja Looja olemasolu. Üle maailma teadustati 1992. aastal neist tõendeist:

“Sajandi, kui mitte kõigi aegade suurim avastus” (Stephen Hawking),

“Nagu Jumalale otsa vaatamine” (George Smoot, Berkeley).

Isegi õhtused uudistesaadet kandsid lugu üle (Ted Koppel *ABC* telekanalilt).

Aga paraku ei tundnud avalikkus ära selle teadusliku avastuse tähtsust ning enamasti ignoreeris seda uudist.

Hubble'i teleskoop – see kosmoseteleskoop tegi ainulaadseid pilte taevaalaotusest (see oli esimene teleskoop väljaspool Maa segavat atmosfääri). Nagu COBE satelliit, nii muutsid ka selle abil saadud andmed 1990ndate alguses üldrelatiivsusteooriat kaalukamaks ja toetasid meie arusaamist kosmosest.

Üldrelatiivsusteooria analüüs

1990ndate teadusavastused lubavad piisavalt täpselt ja usaldusväärselt evolutsiooni toimumise tõenäosust välja arvutada. Pole üllatuseks, et rangelt teaduslikust ja statistilisest vaatenurgast on evolutsiooni toimumise tõenäosus absurdsest väike (lk 34–35).

... toetab loomist

Entroopia – termodünaamika teine seadus ^{2, 7, 9, 10, 16}

Vastavalt entroopia seadusele on Universumil tendents üle minna korrastatud olekust korrastamata olekusse. Vedru keerdub lahti, gaasid hajuvad, sinu kirjutuslaud läheb segamini. Organiseeritud seisundisse tagasipöördumiseks on vaja kasutada energiat (näiteks vedru üleskeeramine, gaasi kogumine, kirjutuslaua korrastamine). Pole olemas füüsikalist mehhanismi, mis organiseeriks algseid elusrakke. Entroopia viitab vastupidisele.

Evolutsioon nõuaks juhuslikku arengut kaosest korra seisundisse, mis on aga mõeldamatu. See tähendaks, et kõige keerulisem mehhanism, mida kunagi oleme näinud (inimese keha), on tulemus *miljarditest* kõrvalekalletest entroopia seadusest, mida on aktsepteeritud kui fakti. See on usu sirutus. Teisest küljest sobib entroopia seadusega eesmärgipärane loomine (lk 18–19).

On irooniline, et “teaduslikum” vaatepunkt oleks kaalutleda tõendeid füüsikaseaduste piires ja möönda, et Looja kasutas sihilikult energiat (ja kujundust) uskumatult keeruka korra (elu) väljaarendamiseks.

Termodünaamika esimene seadus ²

Termodünaamika esimene seadus väidab, et energiat ja materiat ei saa tekitada ega hävitada (neid saab vaid muundada ühest teise). Tundub, et evolutsioon ega loomine ei riku seda seadust. Universumi algusega on siiski probleem. Kuidas sai kogu materia ja energia üldse alguse? Evolutsioon sellele vastust ei anna (see lihtsalt oli). Loomise kirjeldus (Piibel) räägib selgelt, kuidas üleloomulik Jumal (väljaspool aega ja ruumi) lõi Universumi ja elu ning siis puhkas. Midagi muud ei loodud.

Lõpmatu aeg – evolutsionistide lootus

Evolutsiooni ainus jääv lootus on lõpmatu aeg. Eeldatavasti võib lõpmatu aja ja lõpmatu sündmuste arvu korral toimuda kõik mõeldav. Nüüd, kui Einsteini üldrelatiivsusteooria välistab evolutsiooni, on viimase ekslikkus tõestatud – ning seda on teinud samad inimesed, kes on lootnud, et evolutsioon on tõde.

Teadlased teavad ka seda, et meie Päike põleb ära. Kui aeg oleks lõpmatu, siis oleksid Päike ja kõik teised tähed juba ära põlenud.

Mõned teadlased püüavad Einsteini kahtluse alla seadmiseks esitada teisi teooriaid. *Jumala väljajätmine on muutunud väga ebateaduslikuks.*

**Evolutsiooni ainus
järelejäänud lootus
on lõpmatu aeg.**

Kas valgus aeglustub?

Kui Maa on ainult umbes 10 000 aastat vana (noore Maa teooria), siis kuidas me näeme objekte, mis asuvad viie miljardi valgusaasta kaugusel? See tähendaks vähemalt viie miljardi aasta vanust Universumit. Välja on pakutud teooria valguse kiiruse aeglustumisest.

Enamus füüsikuid naeraks idee üle, et valgus aeglustub. Elu sõltub püsivast valguse kiirusest. Kui valgus oleks Aabrahami ajal kaks korda kiirem olnud, oleks Päike elu tuhastanud.

Jumal, kes võib luua Universumi, võib muuta füüsikaseaduste toimet või kindlustada kaitse. Kas Jumal tegutses füüsikaseaduste *raamides* (vana Maa)? Või tegutses ta neist *väljaspool* (noor Maa)? Piibel toetab mõlemat versiooni (lk 12–13).

Tõenäosus ... Tõenäosus ...

Üldrelatiivsusteooria koos nüüdisaegsete COBE satelliidi ja Hubble'i teleskoobi abil tehtud avastustega võimaldavad tänapäeval teadlastel täpselt mõõta ja arvutada:

1. Universumi *suurust*,
2. selles sisalduva *mateeria hulka* ja
3. *aega* alates Universumi (arvatavast) algusest.

Ühendades need mõõtmised oma teadmistega mikrobioloogiast (biokeemiast) ja elusraku loomiseks vajalikest komponentidest, me võime hinnata, kui tõenäoline see on, et rakk areneb juhuslikult – mida väidab evolutsiooniteooria. Selle tulemusena lükkab enamik mikrobiolooge, füüsikuid ning rakendusmatemaatika- ja statistikaeksperte (kes teavad avastustest) evolutsiooni kõrvale.

Universumi vanus ja suurus ^{2, 9, 10}

Teadlastegrupp, keda juhtis astronoom George Smoot Berkeley'st California Ülikoolist määratles tegelikke Universumi äärealasid ja avaldas tulemused 1992. aastal. Smooti COBE satelliidi projekt andis ainet paljudele avastustele Universumi olemuse ja galaktikate kujunemise kohta (milleks oli kosmosesond ka loodud). Nüüd, kus me oleme äärealasid täpselt kaardistamas (seitsaadi lisandub igal aastal miljoneid andmeühikuid), on meil Universumi tegeliku suuruse ja vanuse suhtes suurem kindlus kui kunagi enne.

Viimaste avastuste põhjal on vanuse ja suuruse kohta tehtud järgmised arvutused:

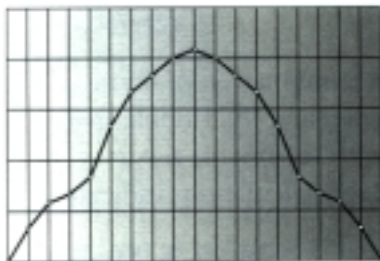
Universumi vanus: 10^{17} sekundit (sada miljonit miljardit sekundit)
 Universumi suurus: 5×10^9 valgusaastane raadius (5 miljardit valgusaastat)

Tõenäosus ... Tõenäosus ...

Kui suurest tõendite hulgast ikkagi piisaks?

Kui keegi ütleks sulle, et ta valib lotos võidunumbrid ja siis seda ka teeks, avaldaks see sulle muljet. Tema võimalused selleks oleksid võib-olla üks kümnest miljonist (ehk üks 10^7 st). Kas see tõestab, et sel isikul oli jumalik teadmine? Võib-olla ja võib-olla mitte, kuigi see oleks *väga, väga* muljetavaldav. Nüüd oletame, et ta teeb seda kaks korda järjest (üks võimalus sajast tuhandest miljardist... 10^{14}). Tundub ilmsena, et ta valdab teatud informatsiooni.

Vaadates praktilisest vaatenurgast, on teadlased otsustanud, et iga juhtum, mille toimumise võimalus oleks üks alates 10^{50} st, on mõeldamatu, üldiselt võimatu ja absurdne (nagu see, et keegi võidab seitse korda järjest loterii peavõidu). Evolutsiooni võimalused on *palju vähem tõenäolised* kui tuhandete loteriide võitmine. Statistiliselt on evolutsioon võimatu.

Vaadates praktilisest vaatepunktist, on teadlased otsustanud, et iga juhtum, mille toimumise võimalus oleks üks alates 10^{50} st, on mõeldamatu.

... toetab loomist

Mateeria Universumis ^{2, 9, 10}

Mitmed avastused, kaasa arvatud need, mis on saadud COBE programmi ja Hubble'i kosmoseteleskoobi abil, võimaldavad meil mõistliku täpsusega arvutada ka mateeria hulka Universumis. Taolised arvutused näitavad järgmist:

Mateeria Universumis 10^{84} bariüoni *

Evolutsioonilise alguse tõenäosus

Nüüd saab arvutada ühe elusraku juhusliku tekkimise tõenäosuse. Elementaarosakeste võimaliku vastastikmõju (põrgete) maksimaalne arv on 10^{20} sündmust (põrget) sekundis. Kasutades maksimaalset aega, maksimaalset mateeria hulka ja suurimat võimalike põrgete arvu, võime arvutada suurima võimalike sündmuste arvu alates aja algusest:

$$\begin{array}{ccccccc} 10^{17} & \times & 10^{84} & \times & 10^{20} & = & 10^{121} \\ \text{SEKUNDIT} & & \text{OSAKEST} & & \text{SÜNDMUST SEKUNDIS} & & \text{SÜNDMUST KOKKU} \end{array}$$

Ühe (reproduktiivse) elusraku tekkimiseks vajalike sündmuste arvu võib kindlaks määrata selleks vajaminevate DNA ehitusplokkide põhjal (lk 26–29).

Ühe elusraku produtseerimiseks vajalikud *siindmused*^{**} = $10^{100\,000\,000\,000}$

$$\begin{array}{l} \text{Evolutsioonilise} \\ \text{alguse tõenäosus} \end{array} = \frac{10^{121}}{10^{100\,000\,000\,000}} = \frac{1}{10^{99\,999\,999\,879}} = 0$$

Selline tõenäosus sarnaneb loendamatu järjestikuste lotovõitudega!

* Bariüon on tavaline elementaarosake (nt prooton)

** Harold Morowitz, molekulaarbioloog

**Kas uued leiud tähendavad,
et noore Maa teooria on vale?**

Mitte tingimata, kuigi enamik teadlasi tõenäoliselt arvab, et vana Maa piibellikul teorial on rohkem reaalseid tõendeid kui noore Maa teorial (lk 12–13). Siiski, nagu varem täheldatud, võis Universumi Looja kindlasti tegutseda väljaspool füüsikaseadusi (mis olid Ta enda loodud) või luua teatud vanuses asju.

Oluline ei ole mitte see, kumb teooria on õige (vana Maa või noor Maa), vaid et *evolutsiooni toimumine ei olnud kuidagi võimalik*. Teadlase või statistiku jaoks ei ole tegelikult vahet, kas Maa on kümme tuhat või kümme miljardit aastat vana. Ka kümme miljardit aastat on *liialt lühike aeg* ühe elusraku arenguks, rääkimata evolutsiooniks vajalike muutuste keerukast paraadist. *Kõik uued avastused* – kaasa arvatud Suur Pauk – *toetavad loomist ja kummutavad evolutsiooni*.

**Oluline ei ole
mitte see,
kumb on õige,
kas vana Maa
või noor Maa,
vaid et
*evolutsiooni
toimumine
ei olnud
kuidagi
võimalik.***

Kosmoloogia ... Kosmoloogia ...

Populaarse arvamuse kohaselt on nii, et mida enam me teeme avastusi taevalaotuse kohta, seda enam on Piiblile, Jumalale ja loomiskirjeldusele vasturääkivaid tõendeid. Miski ei võiks olla tõest kaugemal. Iga päev lisandub miljoneid andmeid, mis toetavad Piiblit. Sinna hulka kuulub Universumi parem kaardistamine, mis veel enam tõestab üld-

relatiivsusteooriat (tõestades samas loomist – lk 30–36). Enamad tõendid näitavad ka üha rohkem, kui tähelepanuväärselt täpselt on Universum häälestatud – osutades selgelt planeet Maa unikaalsusele.

Suured ja väiksed tõendid

Teaduslikud läbimurded suure maailmaruumi (taevad – kosmoloogia) ja väikseima osakese (aatomid – biokeemia) uurimisel kinnitavad kindlamini kui kunagi varem Piibli Jumala olemasolu.

Väited, mis vihjavad tõenäosusele, et on olemas teine planeet Maa, ei võta arvesse elutoetava planeedi olemasoluks vajalikke parameetreid (ja tõenäosust). Suured arvud võivad paraku olla eksitavad: miljardid tähed või miljardid planeedid. Nad näivad soosivat teist Maad. *Kuid väljavaated rahuldada kõiki Maal eluks vajalikke kriteeriume on väga väikesed.*

Planeet Maa unikaalsus⁹

Igal aastal avastavad astrofüüsikud uusi spetsiifilisi ja tundlikke kriteeriume, mida vajavad Maal leiduvad eluvormid. Mõtles vaid 1 Moosese raamatu loomiskirjelduse esimese kahe päeva sündmustele (sobiva atmosfääri loomine ja hüdroloogilise tsükli rajamine). *Vaid nende kahe kriteeriumi saavutamiseks vajalike tegurite tõenäosust on hinnatud ühele sajast triljonist triljonist (üks 10^{26} st). Eeldades, et arvatav planeetide arv Universumis on 10^{22} (mida peetakse heldeks), on teise elutoetava planeedi*

Kosmoloogia ... Kosmoloogia ...

olemasolu võimalikkus väike. Lisades muud eluks vajalikud tegurid, muutub see absurdseks. Järgnev nimekiri sisaldab mõningad näited enam kui 60 kindlaks määratud kriteeriumist, mis on maapealse elu jaoks kriitilise tähtsusega.

Elu ei saaks eksisteerida, kui üks järgnevaist oleks tõsi:

☐ Maa aeglasem pöörlemine	☐ Väiksem Maa	☐ Õhem maakoor
☐ Maa kiirem pöörlemine	☐ Suurem Maa	☐ Paksem maakoor
☐ 2–5% Päikesest kaugemal	☐ Väiksem Kuu	☐ Suurem hapniku ja lämmastiku vahekord
☐ 2–5% Päikesele lähemal	☐ Suurem Kuu	☐ Väiksem hapniku ja lämmastiku vahekord
☐ Päikesevalguse muutus 1% võrra	☐ Rohkem kui üks Kuu	☐ Suurem või väiksem osoonihulk

Hämmastavalt “ajastatud” kokkupõrge ¹¹

Mitmed teadlased on kindlad, et Maa arengus täpselt õigel ajal pörkas Maaga kokku poole Marsi suurune taevakeha (kosmoloogia toetab seda). Kokkupõrge lõi Maa atmosfäärist välja osa süsihappegaasi, hoides sellega ära elu takistava hävitava kasvuhooneefekti ning võimaldades atmosfääri õige keemilise koostise. Samuti suurendas see Maa pöörlemiskiirust (mis on oluline). Kuu moodustus kokku põrganud taevakeha osast ning muutus Maa telje ja pöörlemise stabiliseerimisel oluliseks teguriks, soodustades elu jaoks sobiva keskkonna teket. Võimalus sellise sündmuse toimumiseks sellisel täpsel viisil ilma Jumalata on põhjendamata.

... toetab loomist

Kosmoloogiliste vaatluste tulemused (ja teised rakendusfüüsika alad) tõestavad märkimisväärselt üldrelatiivsusteooriat ning toetavad seega mitmeid evolutsiooni ümberlukkavaid väiteid. Samuti määratleb kosmoseuurimine Universumi keeruka häälestuse ning on tõestuseks jumalikust kujundamisest (lk 38). Ometi on avalikkus võlutud maavälisest elust, koos meediapoolse spekulatsiooni ja valeinformatsiooniga on kosmoloogiale antud lisaroll: hankida teadmisi maailmale, mis märgatava eelvusega otsib arenenud elu mujalt.

Elu Marsil? Teistel planeetidel? ^{9,13}

Kas me leiame kunagi elu Marsilt? Tõenäoliselt jah. Teistelt planeetidelt? Ilmselt küll. Kuid mitte sellist liiki elu, nagu maailm otsib. Kosmoloogid on aastaid olnud teadlikud, et elu vabaneb Maa keskkonnast ja levib teistele planeetidele. Alates 1960ndatest on leitud atmosfääri pealmistest osadest mitmeid tillukeste mikroobide liike. Päikesetuul (laetud osakesed Päikeselt) võib taolise väikese eluvormi (0,2 kuni 1,0 mikronit) maailmaruumi kanda. Mitmed mikroobide liigid võivad tegelikult kosmoses palju aastaid elada ... piisavalt kaua, et jõuda Marsile ja kaugemale.

Pealegi näitavad arvutused, et meteoori kokkupõrge Maaga võib heita kosmosesse kivitükke. (Selleks on vaja meteoriiti, mis tekitab vähemalt 95-kilomeetrise kraatri. Taolised meteoriidid on minevikus Maaga juba kokku põrganud.) Väljaheidetud kividest tabaks umbes 29% Veenust, 2% jõuaks Merkuurini ja alla 2% Marsi ja Jupiterini. Üks võiks tabada koguni Saturni. Seega on lihtne mõista, miks mikroskoopilise elu jäänused ilmselt ühel päeval teistelt planeetidelt ka leitakse. Tõenäoliselt aga koosnevad need ainult Maa väikseimatest eluvormidest.

“Marsi kivi”¹³

Kas 1996. a leitud kuulus “Marsi kivi” (ALLH84001) sisaldab elu? Ilmselt mitte. Ajakirjanduse ja poliitikute tähelepanu näib peegeldavat pigem avalikku huvi kui head teadust. Algajatele võib öelda, et kuigi optilised fotod tunduvad sarnanevat organismide tekitatud ühenditele, võib sama materjal tekkida ka ilma eluta (mis on tõenäolisem stsenaarium, arvestades, et karbonaadid ilmselt moodustasid bioloogiliste karbonaatide temperatuuri ülempiirist kõrgemal).

Samuti tundub leiu suurus liiga väike (100 korda väiksem väikseimast kivistisest). Tõenäoliselt sisaldab see alla saja miljoni aatomi, mida on liiga vähe elu alalhoidmiseks.

Tulnukad maailmaruumist?

Arvatakse, et kosmosest pärit tulnukad tekitasid elu. Tõendid tulnukate kohta on parimal juhul väga spekulatiivsed. Isegi kui nad eksisteeriksid, siis kes nemad tegi? Ikkagi oleks vajalik Looja, kes eksisteeriks väljaspool aega ja ruumi.

Miks on mõned inimesed valmis kiiresti nõustuma selliste nõrkade tõenditega, kui Piibli Jumala kohta on olemas rohkesti tõendeid. Tõendeid, mis rajanevad ajaloolistel faktidel. Tõendeid, mis rajanevad tõestatud üleloomulikult suhtlemisel Piiblis.

Tõendeid, mis rajanevad miljonitel tunnistustel. Kas miski muu meelitab ratsionaalseid mõistusi ja südameid eemale sellest, mis on ilmne?

Piibellik täpsus ... Piibellik täpsus ...

Oletame, et sul oli väga tark nõuandja, kes andis sulle mitmete asjade kohta uskumatult täpset informatsiooni. Tema teadmised ei olnud hämmastavad mitte ainult ajaloo alal, vaid ta teadis asju, mida keegi teine ei teadnud ning ennustas veatult tulevikku. Ta ennustas täpselt selliseid sündmusi nagu arvuti areng ja kommunismi langemine. Juba enne Nixon'i sündi ütles ta sulle täpse päeva, mil Nixon ameti maha paneb. Ja ta andis sulle tosinaid kordi loterii võidunumbrid (tehes sind väga tänulikuks ja jõukaks). Sinu tark nõuandja ei eksinud *mitte kunagi*. Kuidas sa reageeriksid, kui ta kirjeldaks sulle maailma algust?

Selline nõuandja on Piibel. See võib kõlada uskumatuna, aga Piibel on olnud täiesti täpne ja ennustanud eksimatult ette palju suurejoonelisi sündmusi. Väheinformeeritud õpetlased vaidlevad selle üle ilma tegelikke tõendeid teadmata. Näiteks väitis selline ajakiri nagu *Time* (28. oktoobril 1996, lk 76) nii: "Juba kaua, kaua aega tagasi pudenes teaduse, eriti Darwini loomuliku valiku teooria raskuse all koost 1 Moosese raamat." *Kuidas võib selline silmapaistev ajakiri kasutada niivõrd vananenud*

Mooses ... inspireeritud Jumalast või loteriivõitja?

Moosese kirja pandud loomise kirjeldus enam kui 3000 aastat tagasi on sündmuste järjekorra suhtes 100-protsendiliselt täpne (lk 44–45). Kui jagada kirjeldus kümneks lihtsaks sündmuseks, siis on umbes üks võimalus neljast miljonist (veidi parem, kui osariigi loteriil võitmise võimalus), et Mooses arvab ainult sündmuste järjekorra õigesti ära.

Moosesele ei olnud teadust, mis teda juhiks. Loomise kirjeldused teiste religioonide pühades raamatutes annavad tunnistust selle aja tohututest väärarvamustest loomise suhtes. Pealegi, kuidas Mooses üldse teadis, milliseid sündmusi valida? Kas Mooses oli Jumalast juhitud?

Või oli ta põhiolemuselt loteriivõitja?

Piibellik täpsus ... Piibellik täpsus ...

informatsiooni? Informeeritud teadlaste kogukond (kuigi nad tihti Jumala tagasi lükkavad) tunnustab nüüd füüsika, astronoomia ja biokeemia läbimurdvaid tõendeid ning arutleb vastumeelselt Jumala üle. Religioosse tähenduse takistuste tõttu võtab aastaid aega, enne kui need tõendid akadeemilisele tasemele imbuvad. Paraku jäädvustub üldisesse meediasse puudulik informatsioon seni, kuni teised inimesed saavad “õpetatud”.

Tõde on see, et Piiblil on “enam autentsuse tunnuseid, kui kunagi ühelgi (sekulaarsel kirjutisel) ...” (Sir Isaac Newton – vaata lk 7). Piibel tõestab oma jumalikku autorlust tõenditega, mis kaugelt ületavad inimliku ettekujutuse:

- *Teaduslik taip* – informatsioon teaduse ja maailma kohta, mis on kirja pandud sajandeid enne seda, kui inimene selle avastas. Piibel sisaldab tosinaid hämmastavaid teaduslikke arusaamu.
- *Imede ennustused* – ennustused tuleviku kohta, mõnedel juhtudel sajandeid enne seda, kui sündmused aset leidsid. Iga piibellik prohvetearing, mida sai kontrollida – neid on sadu – on täpselt kinnitust leidnud.
- *Varjatud tõendid* – Jumaliku disaini tõendid, mis näitavad sõnade ja mudelite kujundeid ning muu informatsioon, mida on inimlikult võimatu luua.

... toetab loomist

1 Moosese raamatu põhjalik mõistmine nõuab *heebreakeelse teksti* arvessevõtmist. Inglisekeelsed tõlked võivad olla eksitavad. Näiteks neljanda päeva mainimine 16. salmis võib tähendada, et Päike ja Kuu loodi pärast taimede moodustumist – mis on teadlaste jaoks probleemiks. Tegelik heebreakeelne tegusõna ja selle ajavorm, mida on kasutatud seoses sõnadega 1 Moosese raamatu 1:1, tähendab tegelikult, et neljandal päeval *muutusid* Päike ja Kuu maapinnalt *nähtavaks* (kuid olid *eelnevalt loodud*).

Loomise *sündmuste järjekorra* ülevaatamine näitab, et niipalju kui teadus suudab kontrollida, on Piibel täpne. Oluline on tähele panna Jumala Vaimu *soodsat asukohta* (taustsüsteemi) “hõljudes vete kohal” (1 Moosese 1:2).

Loomise sündmused (teaduse poolt kinnitatud) ^{8,13}

1. *Loodud taevakehad* (1 Moosese 1:1) – Maa oli algselt kaetud tiheda gaasi- ja tolmu kihiga, mis *ei võimaldanud valgusel sellest läbi tungida*. Tõenäoliselt on see Maa tüüpi (sarnase massi ja temperatuurijaotusega) planeetide tüüpiline seisund. Teadus aktsepteerib Piiblis kirjeldatud algseid tingimusi: pime, vormitu ja tühi.
2. „*Saagu valgus*“ (1 Moosese 1:3) – Atmosfäär muutus läbipaistvaks, võimaldades teataval valgusehulgal veepinnani jõuda – kriitiline eeltingimus elu loomiseks (ja fotosünteesi toimumiseks).
3. *Hüdroloogilise tsükli areng* (1 Moosese 1:6) – Täiuslikud tingimused temperatuuri, rõhu ja Päikese kauguse osas võimaldasid eksisteerida kõigil H₂O seisunditel (jäät, vedelik ja aur) – mis on kõik eluks vajalikud.

4. *Maismaa ja mere moodustumine* (1 Moosese 1:9,10) – seisiline ja vulkaaniline tegevus esinesid täpses vahekorras, et 30% pinnavormidest saaks kujuneda ja jääda maismaaks. Teadlased on kindlaks teinud, et see ideaalne proportsioon võimaldas eluvormide suurimat keerukust.
5. *Taimestiku loomine* (1 Moosese 1:11) – valgus, vesi ja süsihappegaasi suur hulk valmistasid pinnase ette taimestiku jaoks. Taimedest sai esimene eluvorm.
6. *Atmosfääri läbipaistvus* (1 Moosese 1:14) – vähehaaval tootsid taimed hapnikku, kuni selle hulk ulatus 21 protsendini. See ja muud tegurid põhjustasid läbipaistva atmosfääri moodustumise ning võimaldasid taeva valgustel maapinnalt nähtavaks saada ... tähistades päeva, ööd ja aastaaegu.
7. *Väikeste mereloomade ja lindude loomine* (1 Moosese 1:20) – teadlased nõustuvad, et need olid esimesed loomsed eluvormid neist liikidest, mida Piiblis on mainitud.
8. *Maismaaloomade loomine* (1 Moosese 1:24) – loodi viimased eluvormid enne inimest: neljajalgseid ja närilised.
9. *Inimese loomine* (1 Moosese 1:26) – viimane elu looming Maa peal ilmus nähtavale.
10. *Hiljem ei loodud midagi* (1 Moosese 2:2) – pärast seda pole unikaalset loomingut enam esinenud.

Tavalised küsimused

Kui inimkond on loodud, siis mis on meie eesmärk?

Loomise ime on tuhandeid aastaid tagasi täpselt üles märgitud Piiblis, mis sisaldab ka teisi tõendeid Jumala imepärasest suhtlemisest. Samuti kirjeldab see inimese ajaloolist suhtlemist Jumalaga ja inimese eesmärki: igavene suhe Jumala, Loojaga. Suhe Jumalaga ei sõltu terve Piibli uskumisest (kuigi põhjalik uurimine näitab selle sajabrotsendilist täpsust). See *sõltub õige Jumala tundmisest ja Temaga õige suhte omamisest*. Jumal tuli maailma Jeesuse Kristusena inimese kujul, et suhelda inimestega ja nad vabastada. Jeesuse uskumine ja Tema vastuvõtmine oma elu Juhtijaks on kõik, mis vaja.

Kuidas me saame tagada õige suhte, et minna taevasse?

Kui Jeesus ütles, et mitte kõik, kes kasutavad Tema nime, ei sisene taevasse (Matteuse 7:21–23), siis viitas ta inimestele, kes arvavad, et Kristuse nime kasutamine koos reeglite ja rituaalidega on võti taevasse. *Suhe Jumalaga ei rajane rituaalidel või reeglitel*. See rajaneb armul, andestusel ja õigel suhtel.

Kuidas omada isiklikku suhet Jumalaga?

1. *Usu, et Jumal on olemas* ja et ta tuli inimkujul Jeesuse Kristusena maa peale (Johannese 3:16; Roomlastele 10:9).
2. *Võta vastu Jumala tasuta andustus* pattudest läbi Jeesuse Kristuse surma ja ülestõusmise (Efeslastele 2:8–10; 1:7,8).
3. *Lülitu Jumala plaani oma elu jaoks* (1 Peetruse 1:21–23; Efeslastele 2:1–5).
4. *Väljenda soovi, et Kristus oleks sinu elu Juhtija* (Matteuse 7:21–27; 1 Johannese 4:15).

Palve igaveseks eluks koos Jumalaga

“Kallis Jumal, ma usun, et Sa saatsid oma Poja, Jeesuse, minu pattude eest surema, et mulle saaks andeks antud. Ma palun andeks oma patud ja tahan elada oma ülejäänud elu nii, nagu Sina tahad, et ma elaksin. Palun pane oma Vaim minu ellu ja juhi mind. Aamen.”

Ja mis nüüd edasi saab?

Inimesed, kes teevad ülalmainitud sammud siiralt, saavad Jumala usklike perekonna liikmeteks. Palve kaudu ja läbi kuulekuse Jumala tahte on uus vabadus ja jõud kättesaadav. Uut suhet saab tugevdada:

- leides Piiblile rajatud koguduse, mis sulle meeldib ja seal regulaarselt kohal käies;
- eraldades iga päev aja palvetamiseks ja Piibli lugemiseks;
- leides teised kristlased, kellega regulaarselt koos aega veeta.

Jumala töötused usklikele

Tänaseks:

Aga otsige kõigepealt tema kuningriiki ja tema õigsust, siis kõik need asjad (näiteks asjad, mis rahuldavad kõik sinu vajadused) antakse teile samuti! (Matteuse 6:33).

Igavikuks:

Kes usub Pojasse, sellel on igavene elu, aga kes hülgab Poja, ei näe elu, vaid Jumala viha jääb tema peale! (Johannese 3:36)

Kui meis on välja arenenud igavikuline perspektiiv, siis isegi suurimad probleemid maa peal kaotavad oma tähtsuse.

Märkused

Autor ei nõustu allpoolloetletud autorite kõikide seisukohtadega, millest mõned erinevad üksteisest. Igas viidatud teoses leidub midagi sellist, mille üle tasub mõtiskleda ("Katsuge kõike läbi" – 1 Tessalooniklastele 5:21).

Põhiseisukohti tähistatakse järgmiselt: N=noor Maa, V=vana Maa, A=ateistlik, agnostitsistlik või ilmalik positsioon.

1. Behe, Michael, *Darwin's Black Box*, New York, NY: Simon & Schuster, 1996. (A)
2. Eastman, M.D., Mark and Missler, Chuck, *The Creator Beyond Time and Space*, Costa Mesa, CA: The Word for Today, 1996.
3. Gange, Dr. Robert, *A Scientist Looks at Creation*, videotape, Cleveland, OH: Reel to Real & American Portrait Film, 1992. (V)
4. Gish, Duane T., Ph.D., *Evolution: The Challenge of the Fossil Record*, El Cajon, CA: Creation-Life Publishers, 1986. (N)
5. Ham, Ken, *The Lie—Evolution*, El Cajon, CA: Creation-Life Publishers, 1987. (N)
6. Morris, Henry M., *Men of Science—Men of God*, El Cajon, CA: Master Books, 1992. (N)
7. Morris, Henry M. and Parker, Gary E., *What Is Creation Science?* El Cajon, CA: Master Books, 1987. (N)
8. Ross, Hugh, Ph.D., *Beyond the Cosmos*, Colorado Springs, CO: Navpress, 1996. (V)
9. Ross, Hugh, Ph.D., *The Creator and the Cosmos*, Colorado Springs, CO: Navpress, 1993. (V)
Käesolev raamat on ilmunud ka eesti keeles, pealkirjaga *Jumal ja kosmos* (Logos, 1996)
10. Ross, Hugh, Ph.D., *Creation and Time*, Colorado Springs, CO: Navpress, 1994. (V)
11. Ross, Hugh, Ph.D., *Facts & Faith*, Pasadena, CA: Reasons to Believe, Third Quarter, 1995. (V)
12. Ross, Hugh, Ph.D., *Facts & Faith*, Pasadena, CA: Reasons to Believe, Second Quarter, 1996. (V)
13. Ross, Hugh, Ph.D., *Facts & Faith*, Pasadena, CA: Reasons to Believe, Fourth Quarter, 1996. (V)
14. Ross, Hugh, Ph.D., *The Fingerprint of God*, Orange, CA: Promise Publishing Co., 1989. (V)
15. Stewart, Don, *The Bible and Science—Are They in Conflict?*, Spokane, WA: AusAmerica, 1993. (N)
16. Taylor, Paul S., *Origins Answer Book*, Mesa, AZ: Eden Communications, 1995. (N)

Bibliograafia

- Encyclopedia Britannica*, Chicago, IL, 1993. (A)
- Herbert, David, *Charles Darwin's Religious Views*, London, Ontario: Hersil Publishing, 1990.
- McDowell, Josh and Stewart, Don, *Answers to Tough Questions*, Wheaton, IL: Living Books, 1980.
- McDowell, Josh and Stewart, Don, *Reasons Skeptics Should Consider Christianity*, Wheaton, IL: Living Books, 1981.
- McDowell, Josh and Wilson, Bill, *A Ready Defense*, San Bernardino, CA: Here's Life Publishers, Inc., 1990.
- Missler, Chuck, *Beyond Coincidence*, audiotape, Coeur d'Alene, ID: Koinonia House Inc., 1994.
- Missler, Chuck, *Beyond Perception*, audiotape, Coeur d'Alene, ID: Koinonia House Inc., 1994.
- Missler, Chuck, *Beyond Time & Space*, audiotape, Coeur d'Alene, ID: Koinonia House Inc., 1994.
- Missler, Chuck, *Genesis and the Big Bang*, audiotape, Coeur d'Alene, ID: Koinonia House Inc., 1994.
- Muncaster, Ralph O., *The Bible—Scientific Insights—Investigation of the Evidence*, Newport Beach, CA: Strong Basis to Believe, 1996.